

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12108/2022
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца НИП „Образовни информатор“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милош Стевовић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из ..., ради накнаде штете због кршења конкуренције, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5162/2019 од 29.11.2019. године, у седници већа одржаној 30.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5162/2019 од 29.11.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5162/2019 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2941/16 од 21.03.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужена да на име накнаде штете плати тужиоцу укупан износ од 3.940.000,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде и то на име материјалне штете износ од 2.335.000,00 динара, а на име нематеријалне штете износ од 1.605.000,00 динара, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 165.500,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5162/2019 од 29.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суд у Београду П 2941/16 од 21.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о граничном поступку.

Тужени је одговорио на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете, нематеријалне и материјалне, због кршења забране конкуренције, а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби Закона о раду, на утврђено чињенично стање о непостојању кршења забране конкуренције. За примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена. Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.07.2016. године. Првостепена пресуда је донета 21.03.2018. године, а другостепена пресуда је од 29.11.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.940.000,00 динара, што представља износ од 31.949,21 евра, по курсу НБС на дан подношења тужбе (1 еврo = 123,3207 динара).

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступк

**Председник већа-судија,
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић